

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 64. Synodi agendi ratio Gallis non probatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

cis nomen amplius acceptaturum, si-
mulque Crucem Papalem e cubili suo
amoveri jubet, inquiens, se nulla mora i-
pis quoque præsentibus Pontificia vesti-
menta, ceteraque omnia Papatus insignia
depositurum, dummodo alias vester, qui-
bus se indueret, in promptu haberet.

§. LXIII.

*Joannes Gottlebiam, inde Heidelber-
gam delatus.*

A bsoluta hac deputatione Joannes Cel-
la ad arcem Gottlebensem deductus
est, ubi captivus detinebatur Hussus. Di-
missi sunt omnes ejus famuli, solo exce-
pto coquo, & ne horum opera vel ami-
corum, quorum nonnullos Constantiæ
numerabat, molitionibus evadere posset,
Imperator negotium dedit Electori Pala-
tino, ut illum Heidelbergam transferret,
quovis tamen officiorum genere decen-
ter eum haberet.

§. LXIV.

*Hæc Synodi gesta Gallis haud
probata.*

Joannis depositionem Synodus encycli-
cis suis universæ notam fecit Europæ. *Monach.*
S. Dionys.
Verum quantumcunque gravibus ratio-
num momentis suam agendi rationem
vindi-

A. C. 1415.

*Vander Hardt to. 4.
p. 296.*

Sæcul. XV. vindicasset, nullatenus tamen ea probabatur Gallis; Cum enim Ebroicensis, & Carcassonensis Episcopi, Benedictus Gentianus Monachus S. Dionysii, Guilielmus de Merla Sylvanectensis Decanus, & Jacobus De Spais a Concilio ad Carolum VI. deputati, ad alloquium Regis admitti peterent, eo obtento, Carolus publice coram Senatu illis dixit: Evidem in Joannis Papæ cessionem consensimus, nec tamen satis mirari possumus, quod Papam pro legitimo habitum tam indigno modo deponere attentaveritis. Regi hoc factum displicuisse manifestius apparuit, dum Universitatis Rectorem, ejusque socios die XIII. Junii aulam adeuntes, acerbius exceperat. Hi enim Regem addibant, supplices, ut populum immodicis tributorum, & vectigalium oneribus gravatum sublevaret; ubi Ludovicus Aquitanicus, Delphinus, pari cum Rege indignatione commotus, ex Joanne Castellionio Doctore, qui ceterorum nomine perorabat, quæsivit: cuius consilio Universitas talia peteret? Doctor paulo vehementius respondit: secreta, atque Academiæ judicia prodere fas non esse. Hoc responso Aquitaniæ Dux ira concitatus, Doctorem carceri tradi jubet, ex quo non nisi ægerrime dimissus est. Tandem eo in libertatem asserto, ad Universitatis Deputatos ajebat: „ Scitote, preces vestras „ exau-

„ exaudiri ex miseratione erga populum, Sæcul. XV.
„ atque ex amore Dei, neutiquam vero A.C. 1415.
„ ob merita vestra ; vobis enim ea, quæ
„ tamen conditionis vestræ limites exce-
„ dunt, exequendi auctoritatem arroga-
„ tis, unde non parva in Rempublicam Mamburg
„ mala redundant. Denique, unde vo- l 5. mag.
„ bis tanta temeritas, ut in ipsum quo-
„ que Pontificem manus injicere, Papa-
„ lem ei thiaram eripere, illumque digni-
„ tate sua spoliare præsumeretis, prout
„ nuperrime Constantiæ fecistis? „

§. LXV.

*Sollicitudo Imperatoris circa admini-
strationem bonorum Ecclesiastico-
rum in Germania.*

Non obstantibus hisce querelis Joannes Gob. Pers.
dignitate sua exutus permanxit, atque Co/mod. æt.
Imperator vacante sacra Sede rerum Ec- 6. c. 94.
clesiasticarum curam in Germania suscep-
pit, ad Beneficia nominavit, & gratias,
quas exspectativas vocant, concessit, quod
nonnulli tanquam quid insolitum inter-
pretabantur. Ceterum die trigesima pri-
ma Maji statim post festum Corporis Chri-
sti Nationes congressum instituerunt, Joan-
nis Hussi caussam prosecuturi.

§. LXVI.